

BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN

Not: Bu Kanun, Cumhurbaşkanlığının 2.3.2007 tarihli 138 sayılı tezkeresi ile Anayasanın 89 uncu ve 104 üncü maddelerine göre bir daha görüşülmek üzere TBMM Başkanlığına geri gönderilmiş; bunun üzerine TBMM Genel Kurulunca yeniden görüşülerek 28.3.2007 tarihli ve 5614 sayılı Kanun olarak kabul edilmiştir. 5614 sayılı Kanun, 4.4.2007 tarihli ve 26483 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanmıştır.

Kanun No
5581

Kabul Tarihi
15.2.2007

MADDE 1- 7/5/1987 tarihli ve 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununa aşağıdaki ek maddeler eklenmiştir.

“Zorunlu malî sorumluluk sigortası

EK MADDE 9- Tıbbî hizmetlerden kaynaklanan her türlü tazminat taleplerinin karşılanmasını teminen;

a) Serbest olarak mesleğini icra eden tabipler kendileri için,

b) Personelin katkısıyla elde edilen döner sermaye gelirlerinden personele ödeme yapılan kamuya ait döner sermayeli sağlık kurum ve kuruluşları ile özel hukuk kişilere ait sağlık kurum ve kuruluşları çalıştırdıkları tabipler için,

zorunlu malî sorumluluk sigortası yaptırmak zorundadır.

(b) bendi kapsamındaki kamu kurum ve kuruluşlarında görev yapan tabipler için çalıştıkları kurum ve kuruluşça yaptırılan sigorta, ilgili tabibin mesleğini serbest olarak icra etmesi hâlini kapsamaz.

Sağlık kurum ve kuruluşlarında çalışan tabiplerin zorunlu malî sorumluluk sigortasının yaptırılmasından, ilgilinin çalıştığı sağlık kurum ve kuruluşunun amiri birinci derecede sorumludur.

Bu Kanunla getirilen zorunlu sigorta kapsamındaki bilfiil veya hâl sebebi ile sigorta yaptırmanın tazminata mahkûm edilmesi hâlinde; sigorta yapan, zorunlu malî sorumluluk sigortasında öngörülen sınırlar içinde tazminatı doğrudan zarar görene öder.

Sigorta primleri ve tarifeler

EK MADDE 10- Kamuya ait döner sermayeli sağlık kurum ve kuruluşlarında görev yapan tabiplerin bu Kanun ile getirilen zorunlu malî sorumluluk sigortası primlerinin yüzde ellisi kurum ve kuruluşa ait döner sermaye gelirlerinden; yüzde ellisi ise bizzat sigortalının döner sermaye ek ödemesi payından karşılanır. Askerî sağlık kurum ve kuruluşlarında görevli tabiplere döner sermayeden ek ödeme yapılmıyca kadar primlerinin tamamı, döner sermayeden karşılanır.

Kamu kurum ve kuruluşları dışındaki kurum ve kuruluşlarca istihdam edilen tabiplerin sigorta primleri istihdam eden veya işverence karşılanır. Bu maddenin birinci fıkrasındaki yüzde ellilik pay ve üçüncü fıkrasındaki hâl istisna olmak üzere, sigortalılar için ödenen sigorta primi hiçbir isim altında ve hiçbir şekilde sigortalının maaş ve sair malî haklarından kesilemez, bu yolda hüküm ihtiva eden sözleşme yapılamaz.

Bir tabibin kusuru sebebiyle, o tabip için emsallerine göre daha yüksek prim ödenmesi hâlinde, aradaki fark ilgili tabibin döner sermaye gelirinden kesilmek suretiyle karşılanır.

Zorunlu malî sorumluluk sigortasına ilişkin genel şartlar Hazine Müsteşarlığınca, tarife ve talimatlar ise Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanlıkça, Sağlık Bakanlığının görüşü alınarak belirlenir ve Resmî Gazetede yayımlanır.

Sigorta yapma yetkisi

EK MADDE 11- Bu Kanun ile getirilen zorunlu malî sorumluluk sigortası, Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanlıkça ilgili dalda ruhsat verilmiş sigorta şirketleri tarafından yapılır.

Sağlık Bakanlığı, kamuda görevli tabiplerin en uygun şartlarda sigortalanabilmesini teminen, birinci fıkrada belirtilen sigorta şirketleri arasından prim ve teminat kapsamı bakımından en uygun taahhütte bulunan bir veya birden fazla sigorta şirketini bir yıllık süre ile yetkili kılmak için kamu ihale mevzuatına göre ihaleye çıkabilir. Bu durumda, kamuda çalışan tabiplerin zorunlu malî sorumluluk sigortası, sadece bu ihale neticesinde tespit olunacak sigorta şirketince yapılabilir.

Para cezası

EK MADDE 12- Bu Kanunda öngörülen zorunlu malî sorumluluk sigortasını; kendileri yaptırmak zorunda oldukları hâlde yaptırmayan tabiplere ve çalıştırdıkları tabipleri sigorta ettirmek zorunda olanlardan, bu sigortayı yaptırmayanlara sigorta yaptırmadığı süre için ödemesi gereken primin beş katı idarî para cezası verilir. Bu para cezası, 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunundaki usûl ve esaslara tâbidir.

Kamu kurum ve kuruluşlarında, sigorta yaptırılmamasından dolayı verilen idarî para cezasından o kurum ve kuruluşun amiri şahsen sorumludur.”

MADDE 2- Sağlık Hizmetleri Temel Kanununun ek 1 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve bu fıkradan sonra gelmek üzere maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Klinik şefi, klinik şef yardımcısı, başasistan ve asistan kadrolarına, açıktan atama izni alınmaksızın ilgili mevzuatı çerçevesinde atama yapılır. Şef ve şef yardımcılığı sınavı, Sağlık Bakanlığınca yılda bir yapılır. Bu sınava, tıpta uzmanlık unvanını kazanmış, orijinal bilimsel araştırma ve yayınlar yapmış ve Üniversitelerarası Kurulca merkezî sistemle hazırlanacak bir yabancı dil imtihanını başarmış bulunan adaylar, gerekli belge ve yayınlar ile birlikte uzmanlık alanını bildirerek başvururlar. Bakanlık, uzmanlık alanlarını dikkate alarak üç veya beş kişilik jüri teşkil eder. Bu jüri yayınları inceleyip adayı sözlü ve gerektiğinde ayrıca uygulamalı sınava tâbi tutar ve başarılı olanlara, ilgili uzmanlık alanında şef veya şef yardımcılığı sınavı başarı belgesi verir.

Bir eğitim ve araştırma hastanesi biriminde açık bulunan şeflik veya şef yardımcılığı kadrosu, Sağlık Bakanlığınca, isteklilerin başvurması için ilan edilir. Şef veya şef yardımcılığı sınavı başarı belgesi bulunanlar ile profesör veya doçent olan adaylar ilan edilen kadroya müracaat ederler. Bakanlık tarafından, adayların bilimsel ve eğitim yeterliliklerini incelemek üzere, en az biri atama yapılacak eğitim ve araştırma hastanesi dışından olmak üzere üç profesör veya şef tespit edilir. Bu profesör veya şefler, adaylar hakkında ayrı ayrı mütalaalarını Bakanlığa bildirirler. Bu mütalaaların Bakan, Müsteşar, Sağlık Eğitimi Genel Müdürü, Tedavi Hizmetleri Genel Müdürü ve Personel Genel Müdürünün birlikte değerlendirmesi sonucunda atama yapılır.

Kalkınmada öncelikli illerde bulunan eğitim ve araştırma hastanelerinde ilan edilen şef kadrolarına en az fiilen beş yıl şef yardımcısı olarak çalışmış olanların başvurularında sınav şartı aranmaz. Bu kişiler atandığı kadroda beş yıl fiilen çalışmadan kalkınmada öncelikli iller dışındaki illerin şef kadrolarına atanamazlar.

Yapılacak klinik şef ve şef yardımcılığı sınavı ile başasistanlık sınavlarına ilişkin usûl ve esaslar Bakanlık tarafından hazırlanan ve bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren üç ay içinde yürürlüğe konulan yönetmelikle belirlenir.

Servis ve laboratuvar şefleri veya şef yardımcıları ile tıp alanında doçent veya profesör tabipler eğitim ve araştırma hastanelerine; uzman tabipler veya tıp alanında doktora yapmış tabipler veyahut hukuk, kamu yönetimi, iktisat, işletme ve sağlık yönetimi alanlarında lisans, yüksek lisans veya doktora eğitimi almış tabipler diğer hastanelere baştabip olarak atanabilirler.”

MADDE 3- Sağlık Hizmetleri Temel Kanununun ek 5 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Devlet hizmeti yükümlülüğünü yapmakta olan personel, buldukları ilde sözleşmeli aile hekimi olarak çalışabilirler veya ihtiyaç halinde aile hekimliği uygulamaları için görevlendirilebilirler. Bu personelin aile hekimliğinde geçen

süreleri Devlet hizmeti yükümlülüğünden sayılır. Aile hekimliği uygulamasına geçilen yerlerde bu uygulamadan kaynaklanan nedenlerle birinci basamak sağlık kuruluşlarında görev yapan Devlet hizmeti yükümlüsü personelin il içinde görev yeri değiştirilebilir.”

MADDE 4- 31/12/1980 tarihli ve 2368 sayılı Sağlık Personelinin Tazminat ve Çalışma Esaslarına Dair Kanunun 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 2- Kamu sağlık hizmetlerinde çalışan personelin haftalık kanunî çalışma süresi 45 saat, 4 üncü maddede tanınmış olan haktan yararlananlar için ise 40 saattir. Personelin günlük çalışma saatleri, 657 ve 926 sayılı kanunlardaki hükümlere göre tespit edilir. Ancak, bu personelden iyonlaştırıcı radyasyon ile teşhis, tedavi veya araştırmanın yapıldığı yerler ile bu iş veya işlemlerde çalışan personel, Sağlık Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikte belirlenen radyasyon dozu limitleri içinde çalıştırılabilir.”

MADDE 5- 2368 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 4- 1 inci madde kapsamına giren personelden, özel kanunlarına göre meslek ve sanatlarını serbest olarak icra etme hak ve yetkisine sahip olanlar istedikleri takdirde 1 inci maddede öngörülen tazminat hakkından yararlanmamak şartı ile mesai saatleri dışında serbest olarak çalışabilirler. Bunlara iş güçlüğü, iş riski ve temindeki güçlük zamları veya bu mahiyetteki zamlar ödenmez. Ancak, il sağlık müdürlüğü ve başhekimlik görevini yürütenler serbest olarak çalışamazlar. Askerî sağlık kurum ve kuruluşlarında görev yapan başhekimler serbest çalışma yasağına tâbi değildir.”

MADDE 6- 11/4/1928 tarihli ve 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanunun 1 inci maddesindeki “ve Türk bulunmak” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 7-1219 sayılı Kanunun 3 üncü maddesine ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Anestezi teknisyenleri; anestezi uzmanı veya bunun bulunmadığı hâllerde ameliyatı yapan ilgili uzmanın gözetiminde ve direktiflerine uygun olarak anestezi iş ve işlemlerini yaparlar.”

MADDE 8- 1219 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci cümlesindeki “izinli Türk hekimlerinin” ibaresi “mezun hekimlerin” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 9- 1219 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 9- Eğitim kurumlarına eğitim yetkisi verilmesi ve eğitim yetkisinin kaldırılmasına ilişkin teklifleri karara bağlamak, uzmanlık ana dallarının rotasyonlarını belirlemek, uzmanlık sınavı jürilerini tespit etmek, yabancı ülkelerde asistanlık yapanların bilimsel değerlendirilmesini yapacak fakülteleri ve eğitim hastanelerini

belirlemek, tıpta uzmanlık eğitimi ve uzman insan gücü ile ilgili görüşler vermek, uzmanların tıbbî gelişmeleri izlemesini sağlayıcı inceleme ve araştırmalar yapmakla görevli olmak üzere, Sağlık Bakanlığının sürekli kurulu niteliğinde Tıpta Uzmanlık Kurulu teşkil olunmuştur.

Tıpta Uzmanlık Kurulu;

- a) Bakanlık Müsteşarı, ilgili genel müdür ve 1. Hukuk Müşaviri,
- b) Biri dış tabibi olmak üzere eğitim hastanelerinden Bakanlığın seçeceği beş,
- c) Dört tıp fakültesinden ve bir dış hekimliği fakültesinden YÖK'ün seçeceği birer,

ç) Gülhane Askeri Tıp Akademisi ve Fakültesinin seçeceği bir,

d) Türk Tabipleri Birliğinin seçeceği bir,

e) Türk Dış Hekimleri Birliğinin seçeceği bir,

üyeden oluşur.

Kurumlar, seçecekleri asıl üye sayısı kadar yedek üye de belirler.

Kurula seçilecek asıl ve yedek üyelerin uzman olmaları, ayrıca en az üç yıllık klinik veya laboratuvar şefi ya da profesör unvanına sahip bulunmaları şarttır. Üyelerin görev süreleri üç yıldır. Süresi bitenler tekrar seçilebilir.

Kurul, Bakanlığın daveti üzerine yılda en az iki kez toplanır. Kurula Bakanlık Müsteşarı veya yapılacak ilk toplantıda üyeler arasından seçilecek başkan vekili başkanlık eder. Kurul, üyelerden en az beşinin teklifi ile olağanüstü toplanır.

Kurul, üyelerin üçte ikisinin katılımı ile toplanır. Türk Tabipleri Birliği temsilcisi yalnızca tabiplerle ilgili, Türk Dış Hekimleri Birliği temsilcisi de yalnızca dış tabipleri ile ilgili konuların görüşüleceği toplantılara katılabilirler ve kendi meslek alanları ile ilgili konularda oy kullanırlar. Kararlar oyçokluğuyla alınır. Oyların eşitliği halinde başkanın bulunduğu taraf çoğunluğu sağlamış sayılır. Ancak, kurumların eğitim yetkisinin kaldırılmasına ilişkin toplantılarda katılanların en az üçte iki çoğunluğu ile karar alınması şarttır.

Kurul toplantılarına üst üste iki kez mazeretsiz olarak katılmayanların üyeliği düşer.

Kurulun çalışma usûl ve esasları ile ilgili diğer hususlarla ihtisas belgelerinin alınması ve uzmanlık eğitimi ile ilgili diğer usûl ve esaslar Sağlık Bakanlığınca hazırlanıp Bakanlar Kurulunca yürürlüğe konulacak yönetmelikle düzenlenir. Bu yönetmelik yürürlüğe konuluncaya kadar, mevcut düzenlemelerin uygulanmasına devam edilir.”

MADDE 10- 13/12/1983 tarihli ve 181 sayılı Sağlık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 31 inci maddesinin beşinci ve yedinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bakanlık, ülkenin sağlık ile ilgili konularında danışma fonksiyonu yapmak üzere Şûra'ya bağlı olarak danışma kurulları ve tababet şubeleri sanatlarını ifadan doğan adli konularda dosyaları inceleyip Şûra'ya sunmak üzere ihtisas komisyonları oluşturabilir. Kurul ve Komisyon Başkanları, Sağlık Şûrası toplantılarına tabî üye olarak katılır. Kurul üyelerine 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanununun 16 ncı maddesinde tespit edilen huzur hakkı ödenir.

Şûra'nın, danışma kurullarının ve ihtisas komisyonlarının çalışma usûl ve esasları Bakanlıkça hazırlanacak yönergede tespit edilir.”

MADDE 11- 181 sayılı Sağlık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü maddesinde yer alan “ücretleri döner sermayeden karşılanmak kaydıyla” ibaresi “ücretleri döner sermayeden veya merkezî yönetim bütçesinden karşılanmak üzere” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 12- 10/7/2003 tarihli ve 4924 sayılı Eleman Temininde Güçlük Çekilen Yerlerde Sözleşmeli Sağlık Personeli Çalıştırılması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrasına birinci cümleden sonra gelmek üzere, “Ancak, sözleşmeli personel pozisyonlarının bulunduğu hizmet birimlerinin, birleşme, nitelik değiştirme veya isim değiştirme gibi nedenlerle değişikliğe uğraması halinde bu değişiklikler, il içinde olması kaydıyla, yılda en fazla iki kez Bakanlar Kurulu Kararı aranmaksızın Maliye Bakanlığı vizesiyle yapılabilir.” cümlesi eklenmiş ve dördüncü fıkrasının ikinci cümlesi “Ancak sözleşmeli personel; deprem, yangın, su baskını, yer kayması, çığ ve benzeri afetler, sıkıyönetim, olağanüstü hal, seferberlik ve savaş hali ile yılda bir ayı geçmeyen hizmet içi eğitim çalışmaları esnasında, tabip ve hemşireler diyaliz eğitimi amacıyla en fazla bir defa ve toplam üç ayı geçmemek üzere ve bu sürenin dört katı mecburi hizmet yükümlüsü olarak çalışmayı taahhüt etmek kaydıyla, pozisyonunun tahsis edildiği yer dışındaki birimlerde geçici olarak görevlendirilebilir.” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 13- 4924 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin ikinci fıkrasının son cümlesi “Bir sözleşmeli personel pozisyon unvanından sınavla atanması öngörülen diğer bir pozisyon unvanına nakiller merkezî sınav puanına göre yapılır. Sözleşmeli personelin aynı pozisyon unvanı ile bu Kanunun 1 inci maddesi gereğince hazırlanan Bakanlar Kurulu kararında gösterilen hizmet birimleri arasındaki aynı unvanlı sınavla atanması öngörülen boş diğer pozisyonlara nakillerinde hizmet puanı esas alınır.” şeklinde değiştirilmiş, üçüncü fıkrasında yer alan “boş diğer pozisyona nakilleri” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve hizmet puanı” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 14- Bu Kanunun;

a) 1 inci maddesiyle 3359 sayılı Kanuna eklenen ek 10 uncu maddenin son fıkrası hariç olmak üzere, 1 inci ve 4 üncü maddeleri yayımı tarihinden itibaren altı ay sonra,

b) 1 inci maddesiyle 3359 sayılı Kanuna eklenen ek 10 uncu maddenin son fıkrası ile diğer maddeleri yayımı tarihinde, yürürlüğe girer.

7 nci maddesi yayımı tarihinden itibaren yedi yıl sonra yürürlükten kalkar.

MADDE 15- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

BU KANUNA AİT TUTANAKLAR

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Cilt	Birleşim	Sayfa
126	123	179
132	11	668
145	57	502:537
145	58	659:698
146	59	61:73, 74:81
146	60	131:143, 143:184
146	61	220:274, 274:279
146	63	420:434, 435:460
146	64	535:536, 536:568, 568:582

I- Gerekçeli 1247 S. Sayılı Basmayazı Türkiye Büyük Millet Meclisinin 57 nci Birleşim tutanağına bağlıdır.

II- Bu Kanunu; Türkiye Büyük Millet Meclisinin Tali Plan ve Bütçe, Sanayi, AB Uyum, Esas Sağlık Komisyonları görüşmüştür.

III- Esas No. : 1/1226